

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2004 r. przez Association Coopération des Bibliothèques de Bretagne (COBB) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-485/04)

(2005/C 57/54)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 10 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Association Coopération des Bibliothèques de Bretagne** (COBB), z siedzibą w Rennes (Francja), reprezentowanej przez adwokata Jean-Paula Martina przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich**.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich nr 1116 z dnia 9 września 2003 r. w części dotyczącej COBB.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji wyłączającej akcję „Réseau des périodiques de Bretagne, 1999” (Sieć periodyków w Bretanii, rok 1999), dla której skarżąca złożyła wniosek o dotację z EFRR (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, zwanego dalej „EFRR”), z wydatków kwalifikujących się do finansowania z Programu Cel 5b Bretania 1994-1999.

Skarżąca ubiegała się o tę pomoc finansową w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich i nadmorskich pod nazwą Morgane 2, uruchomionego dla Regionu Bretanii i dotyczącego Celu 5b na lata 1994-1999. Program ten określa wszystkie działania mogące skorzystać ze wspólnotowej pomocy finansowej, w tym także działanie A 215, mieszczące się w priorytecie A, mającym na celu uaktywnienie rynku pracy, a w szczególności, w ramach środka nr 2 zmierzającego do zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez rozwój telepracy oraz dostępu do usług świadczonych na odległość.

W rzeczywistości akcja „Réseau des périodiques en Bretagne” polega na ustanowieniu za pomocą sieci instytucji, infrastruktury technicznej i informatycznej w celu zarządzania bazą danych złożoną z artykułów z czasopism i opracowań naukowych dotyczących Bretanii w celu udostępnienia przez Internet podmiotom decydującym (posłom, dyrektorom przedsiębiorstw, etc.) przydatnych informacji na temat tego regionu. Chodzi tu o działania wspierające i podnoszące jakość informacji oraz decyzji podejmowanych przez osoby ze strefy gospodarczej w celu zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw.

O wydaniu spornej decyzji Prefektura regionu zawiadomiła skarżącą dopiero po podpisaniu dwóch umów o przyznanie dotacji.

Na poparcie swych żądań skarżąca formułuje trzy zarzuty. Pierwszy z nich dotyczy błędu w uzasadnieniu, drugi zawiera argumenty oparte na naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, trzeci oparty jest na niedopełnieniu obowiązku uzasadnienia.

Skarżąca twierdzi w tym względzie, że:

- w przeciwieństwie do twierdzeń pozwanej, jej siedziba znajduje się na obszarze kwalifikującym się do Celu, ponieważ działanie 215 priorytet A nie przewiduje żadnego wymogu dotyczącego siedziby beneficjenta, a w tym przypadku sporny obszar to całość obszaru 5b, czyli „obszar wiejski i nadmorski” Bretanii. Z drugiej strony działanie 215 wymienia oddzielnie „stowarzyszenia i organizacje rozwoju gospodarczego”, co wskazywałoby, że oba pojęcia nie mogą być mylone;
- umowa o przyznanie dotacji podpisana między skarżącą i Prefekturą dnia 31 grudnia 2001 r. zawierała konkretne zapewnienia, na podstawie których skarżąca powzięła oczekiwania oparte na kontynuacji spornego działania. Ponadto, dotacja Unii Europejskiej z tytułu Programu 5b w wysokości 10.976 euro została skarżącej rzeczywiście wypłacona w marcu 2002 r.;
- właściwe uregulowania wspólnotowe nie czyniły odniesienia do możliwości zniesienia dotacji ani żądania jej przeniesienia z tytułu EFRR;
- sporna decyzja zawierała tylko ogólne odniesienie do zastrzeżenia wniesionego przez międzyministerialny komitet koordynacji kontroli, natomiast nie zawierała wystarczających i szczegółowych wyjaśnień umożliwiających zrozumienie powodów, dla których Komisja uznała akcję za nie kwalifikującą się na finansowanie.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2004 r. przez Christosa Michaila przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-486/04)

(2005/C 57/55)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 13 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Christosa Michaila, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokata Haralambosa Meidanisa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.